

Dutch

Oké, zo Sinterklaas is een Nederlandse traditie en het is een beetje zoals Kerstmis. Want in Kerstmis krijg je *Santa Claus* op bezoek en *Santa Claus* is de broer van Sinterklaas. Nou, Sinterklaas komt één keer per jaar naar Nederland.

Ik weet niet wie er ouder is. Ik denk dat Sinterklaas ouder is en Sinterklaas komt één keer per jaar naar Nederland per boot en dan komt hij aan in de stad. Hij komt aan in verschillende steden eigenlijk. En mijn ouders hebben mij dat altijd uitgelegd als ... Ja, er zijn ook wel nep-Sinterklazen, maar wij hebben de echte. De echte komt bij ons langs. Dus dat vond ik natuurlijk wel een prettige zekerheid dat wij de echte hadden. Nou en wat er gebeurt, is dat je 's avonds, zet je je schoen bij de schoorsteen en dan krijg je niet alleen een cadeautje, maar ook een gedichtje in je schoen en in mijn geval was het soms zo dat vaak de hele kamer veranderd was dat een grote chaos was gecreëerd.

Dit soort verrassingen en het gedichtje hebben er mee te maken dat Sinterklaas vieren ook een moment is van elkaar een klein lesje leren of elkaar iets vertellen dat je dat je anders niet te horen krijgt. En het gaat ook gepaard met humor. Dus je mag elkaar een beetje plagen. Je mag elkaar eigenlijk een beetje, niet echt pesten, maar meer gewoon een beetje plagen en grapjes maken. Als je wat ouder bent, dan doe je het ook om elkaar binnen de familie en met vrienden kan het gebeuren dat je voor elkaar die gedichtjes begint te schrijven. Dit was altijd mijn favoriete traditie en feestdag als kind.

Maar nu vind ik het wel een moeilijke herinnering, omdat ik ook weet dat er heel veel kritiek bestaat op de traditie. Dit is omdat Sinterklaas helpers heeft die zwart geschminkt zijn en die daarmee uit eruitzien als mensen die een bepaald ras of etniciteit hebben. En dit is een pijnlijke manier om iemand anders af te beelden. Dat kan vernederend zijn voor mensen. Dus vandaag de dag zijn er ook wel voorstellen en ook wel experimenten met de helpers in allerlei kleur schminken, niet alleen zwart. Zodat het niet een namaak make-up is van mensen die zich daar niet prettig bij voelen.

Maar dit is nog steeds een heel groot debat. Na 15 jaar is de Nederlandse samenleving er nog steeds niet uit. Ikzelf schaar me volledig achter de internationale kritiek en ik denk dat het moet veranderen. Maar tegelijkertijd denk ik ook dat Sinterklaas als feestdag voor mij als kind de leukste dag van het jaar was en de feestdag was die ik het meest apprecieerde.

Dus er is aan de ene kant een hele warme en waardevolle herinnering en aan de andere kant ook nu een realisatie dat dit toch echt niet zo kan en dat we wel echt dingen moeten veranderen.

English

So Sinterklaas sounds like Santa Claus. But don't be mistaken, it's not the same guy. They're brothers.

Sinterklaas is the brother of Santa Claus. I don't know who's the oldest one. Maybe Sinterklaas is older. I think Sinterklaas must be older. And once a year, he comes to the Netherlands.

Actually, on the 5th of December. And he arrives for boat, and there will be a big celebration in the town. There's a little bit of a strange thing going on because on the 5th of December, actually, he arrives in multiple towns. So the way in which my parents have always explained this to me is that there's one real one then there are some imitators who will go to the other towns, but our town always gets the real one, of course. So we will welcome the Sinterklaas coming into town. And from that moment on, every night, you see a present in your shoe which is positioned next to the chimney.

And actually, in the Dutch tradition, it's not only getting a present in your shoe. It's a bit like the stocking, but now it's a shoe. Right. It's not only getting a present, but there will also be a poem or a little note. And then the interesting thing is that if you read the poems, they're not always only kind.

They're also a little bit often a moment of teasing you or a moment of telling you something that otherwise couldn't be told. So the letters that I typically received are the poems that I typically would receive in my shoe.

They would really try to provoke me. And so, I would, for instance, I would come downstairs and I was in the morning, and I would find the entire living room being turned into a big, chaotic scene with all the chairs upside down and even beer bottles in the room. And I would be shocked. Then I would find a letter, and it would be spelling mistakes in the letter. And I would be very you know I was a very good good student, and I would care about the proper language use.

So I would be upset about those spelling mistakes. But all of that was actually to kind of like in the end to tease me, to kind of like show an topsy turve world, like an upside down world. And so in the end, of course, I got my present, but I also got a little lesson. And that was actually, I think, very fun. Now when you grow older, you start making poems for each other within the family, and it can also be among friends.

And again, that's the moment of actually teasing each other or telling the truth to each other that you otherwise won't hear. And I think that's a very creative touch that goes beyond how people celebrate Christmas or what happens when Santa Claus comes to your living room.

Yeah, I think the tradition has become also really a hot topic of debate and controversial because of the helpers of Sinterklaas .

I have actually what is called black face. And so this is something that I find easier to actually talk about, I guess, in English because we know this kind of we know the debate from how foreigners have reflected on it. But Dutch people themselves, they find it hard to reflect on it. They find it hard to admit that this is maybe not a good tradition and she maybe should not make the helpers of Sinterklaas look like black people in a way that might be offensive to them.

In more recent years there have been all kinds of colorful helpers, like pink faces, or purple faces. And I think that's a good solution, but it is, for some reason, after even I would say now about 15 years of intense debate, this is still not accepted in Dutch society. And so it is for me a mixed a very mixed feeling to think about this tradition when I'm abroad because I know what foreigners and I fully agree with the critique, but I also have my own memory of the childhood experience which was actually my favorite holiday of the year. And for me, really a moment in which there was a lot of laughter and teasing and creativity and the rumors turned into a big mess, as I just explained and it was all fair big surprises all the time. So it's hard to reconcile the cherished memory and the critical perspective on that tradition, but that's really necessary.

That's what people need to do.